

ÅR 1928. Nils Severin och Amanda Josefina's barnaskara var fulltalig och skulle avporträtteras för eftervärlden. Barnen står uppställda i åldersordning från Olga, storasystemen, 22 år,

till Asta, lillasystemen 3 år. Åskådare var föräldrarna och Bengt August, farfadern, och – förstås – familjehunden Moppe, som aldrig missade en sensation. Bilden för tankarna till den holländsk-svenske kompositören och balladsångaren Cornelis Vreeswijk, som jämte Carl Michael Bellman på 1700-talet och Evert Taube på 1900-talet räknas till Sveriges nationaltrubadurer. Cornelis sjöng till luta den sentimentala balladen om barnen som dansar på sommarängen... ..en stund på jorden.

Barnen i båda släktgrenarna fick växa upp som alla andra barn i mellankrigstidens dramatiska Europa och skingrades sedan för sina olika livsuppgifter. Morup och den lilla byn Askhult blev ett nostalgiskt minne för dem alla, vilket kommer att leva vidare till efterföljande svenska och amerikanska generationer. Sådant är livet.

1928. Nils Severin's and Amanda Josefina's family was complete and were photographed for the posterity. The children in the

back row are Olga 22, John 19, Robert 15, and in the front row: the twins 12, Sven Olof 10, Åke 8, Sune 5 and Asta 3. Spectators were the parents and Bengt August, the grandfather, and – of course – the family's dog, Moppe, who never missed out on an event. This photo makes us think of the Swedish – Dutch composer and ballad singer Cornelis Vreeswijk, who together with Carl Michael Bellman (18th century) and Evert Taube (20th century) are considered to be Sweden's national troubadours. Cornelis sang with his lute a sentimental ballad about children dancing on a summer's meadow:

"Take a photo of the children in the summertime, when they're dancing, when they're dancing for a little while on this earth..."

The children from the two branches of the family grew up, like all children in the time between the wars in Europe, to be dispersed for their different jobs/careers. Morup and the little village of Askhult became an everlasting memory for them all, which we hope will go on living in the coming generations of our family.

